

JESENIŠKA STRAŽA

Slovensko-nacionalen list.

Svoboda, čast, narod, resnica.

„Jeseniška Straža“ izhaja vsako soboto opoldne. — Naročnina za celo leto 3 krone; ako se naroči dva ali več izvodov, pa po 2 kroni izvod. Naročnina naj se pošilja na upravništvo „Jeseniške Straže“ (tiskarna Iv. Pr. Lampret) v Kranju. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Pos. številke po 10 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petit-vrstah, če tiskano enkrat 10 vin., dvakrat 15 vin., trikrat 20 vin. Večje črke po prostoru. Če se oznanilo priobčuje večkrat, je cena posebno znižana. — Rokopisi se ne vračajo. — Dopisi naj se izvolijo frankirati in naj se pošiljajo na uredništvo „Jeseniške Straže“ v Kranju.

Št. 21.

V KRANJU, 22. malega travna 1905.

I. leto.

Vstajenje.

Večnomlada Vesna je premagala zopet temno Moreno. Svoje zmagoslavje obhaja sedaj prebujena narava, katera se nam dozdeva lepša, krasnejša kot kdaj poprej. Prvo cvetje, že klije, drevje si nadeva novo, praznično obleko, naše oko razveseljuje mlado zelenje, kateremu gledamo povsod nasproti. Vse nas vabi na prosto k radosti in, ko opazujemo mlado naravo, ko nas ogreva pomladansko solnce, vzradosti nam srce, kakor da bi se razgrinjala pred nami lepša, boljša bodočnost — — —

Vstalo je naše ljudstvo, vzdramil se je naš narod, z mladeniškim ognjem in navdušenjem se je otresel okov in vezi, v katere so ga hoteli okleniti Lukman in Zabukovec. Prost teh spon, prost sebičnežev in njih sebičnih nakan hiti sedaj ljudstvo od zmage do zmage.

Vstal je narod in danes se veselimo njegovega vstajanja, ker lepši prihodnosti zre Gorenjec v oči.

Dolgo vrsto let je delala nemškutarska stranka z Lukmanom na čelu na to, da bi ostalo naše preprosto ljudstvo okovano v okove nevednosti, brezbriznosti in mlačnosti. Vseh sredstev so se posluževali Švabi, da bi okovali slovenske sloje še bolj v te sponse, medtem pa, ko bi se zazibal naš narod v spanje, so ga hoteli pogaziti, hoteli so iti

preko nas. Naše lepe Jesenice naj bi jim bila trda postojanka, nepremagljiva trdnjava, odkoder naj bi preplavaljal oholi tujec naše slovenske pokrajine. Iztrgati so nam hoteli našo narodno zemljo, iztrgati nam zajedno tudi iz srca prosto mišljenje; vklebili bi nas radi v ostudno hlapčevstvo. In sekundirali so temu z vso vnemo Zabukovec in njegovi pajdaši. Iz Gorenjcev so hoteli ti možakarji napraviti ljudi, kateri naj bi voljni kakor jagnjeta nosili tujčev jarem, dokler bi ne izginili s površja, kateri naj bi umirali še dalje pod pezo nevednosti in zaslepljenosti.

Pa jarem je postal neznosen, žulil je preveč ponosne tilnike in kakor na povelje je vstalo naše ljudstvo, vstalo je in na hip se otreslo teh spon. Z neizprosno silo je vsplamtela v ljudstvu dolgo tlačena ljubezen do rodne zemlje in materinega jezika, vzbudila se je nepremagljiva želja po prostosti.

Zdrobljene so danes vezi, ki so ovirale naše ljudstvo v prostem gibanju, strte so pasti, ki so mu bile nastavljene. Nasprotniško delo pa leži pred nami kakor razvalina in na njih prepevata svoje jeremijade Lukman in Zabukovec.

Kakor ponosen zmagovalec se ozira danes Jeseničan na svoje delo, spominja se na dneve, ko so prodajali njega in njegov dom najhujšemu narodnemu sovragu — Švabu za judeževe

groše in kot ponosen zmagovalec se ne maščuje nad Efiijalti, marveč jih samo prezira in pomiluje.

Svoje vstajanje praznuje danes Gorenjec.

Veličastno zvonijo zvonovi, oznanjajo zmagoslavje naroda, vesele himne donijo na uho, veseli obrazi nam gledajo nasproti.

Vzdihal je narod, a vstal je, otresel se ob pozni uri z mladeniško čilostjo svojih sovragov in hlapčevskih spon, boljši bodočnosti gleda danes nasproti in to ga **bodri k nadaljnemu — vspešnemu delu.**

Tovarna in delavstvo.

Konec.

Pri zadnjih občinskih volitvah je imela tovarna same dobre besede za delavca na jeziku; zadnji štrajk je pa pokazal, koliko so jej v resnici delavske težkoče mar. Ali se pri tedajnih volitvah ni nihče vprašal, zakaj se pa tovarna pri deželno- in državnozborskih volitvah ne zavzema za tega ali onega kandidata. Vprašajte Lukmana in odgovoril vam bo, če hoče govoriti resnico: Mi hočemo imeti samo nemške Jesenice. Ali vi živite ali poginete, nam ni nič mar. Zase skrbite sami!

Zapomnite si pa, delavci, tudi tole:

j pa gospodu fajmoštro jesk razvozlou èn so m tkole djal:

Gigrl, ti s pr men še zmerej in še zdej geltaš za anga tačga čoveka, k ma lahterno prou na ta praum konc. Sam ta cesaršč tadu maš, de špasa na zastopš. Teb se ni bvo treba, k s tisto flikšrifto brav, prou nč ustrašt. Sej veš, de se ma vse za spaš gor uzet, če dam jest kej drukat. No, pa k s zavol tistga sojga ta velčga strahu pred ajdè — kam neč s gledou, k s brau, sej jest sm mou sam liberalce na pič — tkaj škode trpov in pa pr ldèh ob krđit pršou, bom pa jest zdej tojo pršono pr ldèh spet u rešpekt spravu.

Po th fajmoštrovli slaščh besedah so me pa tače souze polive, de sm biu še bi mokr, kokr portarturščè žabe. Glih tkaj, de sm zjeciou še par besed za bohloncj.

K so me pa fajmoštr tačga vidl, so pa koj za besedo pograbl èn djal:

Veš, gigerl, jest sm rajtou, de b bvo ta narbol, če b t zdej ta velč tedn kej

PODLISTEK.

Za pirše od gigrla.

Sakramš, kok morm zdej za velkonočne praznce jest garat èn pa gor pvačvat.

Glih mau mam cajta, de vam morm use povedat.

Ta zadnkat sm vam pravu, kok so me fajmoštr po ta prvga aprila posval èn pa u špot spraul. Kso pa zamerkal, de jest nhn hec s tistm cajngam za res gor jemlem èn se jezim, so pa kokr an kšajt člouk prec na to pršlè, de zane ni tko use glih, če se ndva lpô al pa po stran škilva, èn pa, k so vedl, de sm jest gigrl ana velika žvina, preh kero majo še cov na Dunej rešpekt — no pa za koga neč b ga tud na mel, sej sm dost štderou, ta črno šovo skoz naredu èn se učiv točo devat èn coprnice komnderat — èn k so naš fajmoštr an dobr gspoud èn k so m votl storjeno krivico poglih at èn so me dal na cvtno nedelo na kosiu povabt èn k sm se jest tam na nhn desn èn na Andumoharja ta leu stran prou pošten najedu èn nažvempou èn scer povornž use drgač fajm, kokr sva se soje cajte, k sva še pr fržolanarjh štderova, z Andumoharjam u lblan u Pihlarjeum čeuđr pr ta grenčm imeva, se

Razmerje do tovarne vas veže samo pri delu. V mišljenju in najsi bo to politično, versko ali socialno, vam nima tovarniško vodstvo ničesar predpisovati. Tukaj ste sami svoji gospodje. Če vas hoče vodstvo prisiliti do kakega koraka, je to nasilstvo in proti temu se branite lahko z istim orožjem. Tovarniška direkcija posredno ali neposredno le prerada preti z grožnjo, da bo odslovila vse one iz službe, kateri ne bode tudi zunaj tovarne plesali po taktu, katerega daje Lukman in njegova muzikbanda. Zakaj pa imate svoja pravila bratovske skladnice? Med drugim je v teh tudi povedano, da podjetništvo odslovi delavca lahko brez odpravka iz službe, ako dela v škodo podjetju. Na to bi se morda tovarniško vodstvo sklicevalo. Toda vsemogočna ni ta tovarna in so še ljudje na svetu, ki tej ošabnosti podstrižejo perutnice. S tem pač ne delate škode tovarni, ako nočete iti s tistimi par pritepenci, ki se mastijo z vašimi žulji, v boj za vsenemško stvar. Tako bo razsodilo razsodišče in vodstvo bi moralo vplačati v bratovsko skladnico tisti denar, kateri bi se vam izplačal na renti. Tovarniško vodstvo ne more kar tebi nič meni nič prazniti blagajn bratovskih skladnic. To jej prepovedujejo zakoni, ki imajo tudi za švabsko tovarno veljavo.

In če Lukman grozi, da bo tovarno zaprl tri ali še več mesecev, je to zopet grožnja brez vsake podlage. Kar tebi nič meni nič se tovarne ne zapirajo, najmanj pa tedaj, kadar je dovolj naročil. Seveda tedaj, kadar bi ne bilo dela, kadar bi ne bilo naročil, tedaj bi že zaprli ti gospodje tovarno, toda zaprli bi jo zgolj vsled tega, ker bi ne mogli dati dela delavcem. Da bi se pa v času, ko tovarna najboljšo deluje v finančnem oziru, kar nakrat prenehali z delom, tega jim ne more nihče verjeti. Gospodje akcijonarji so že toliko sebični, da ne mečejo po 200.000 in še več kron čistega dobička v vodo. Bolj kot kdo drug skrbijo najprej

kšefta dau. Sej t bom pošten pvačou, kokr se spodob med brat u Kristus. — Usak dan boš pr men na kosiu, jedu boš, kar boš votu, piu pa tud, zraun t bom dau pa še za par fraklnov ta grenčga, krahk pa mau, tkaj uš zasužu, de se t bojo kar aržet trgal. Povrh t bom dau pa še kače stare hvače, pa še kakšn druj abšesan gvant.

Men so se pr tmo kar sline cdive, Andumohar je biu pa kar plou. Pa sm s od fovšarije mislu: Gigerl, glih za pirše sekat boš mou nekej; če pa ta špas še našmu redakterju poveš, t bo pa ta tud kakšn finfar šuknu.

Fajmoštr so pa naprej praul:

Viš, gigr! Pr cerku b te prou lohka ponucou. Če vočeš pajčovne ometat, al pa morda na vaht stat, k maš glih an tak ksiht, kokr tist soudat, k se nam je u rumplkamrl zlomu, al pa men pejd pomagat. Sej to uš znou, sej u lemenat s že tud biu.

To se zastop, še cou dve let, sm djau, ampak gospoud fajmoštr, tga pa že ne.

No, če tga noč, boš pa marbit votu bit za špehtarja, k bojo otroc ropotal, al pa,

za svoj žep in šele potem zasledujejo druge smotre.

In dalje. Grozi se tudi, da odslovi tovarna naše slevenske delavce in jih nadomesti s švabskimi. Kar brez vzroka se trumoma ne odslavlja delavci in s tem prazni blagajna bratovske skladnice, to smo že prej omenili in se sklicujemo sedaj na to. In odkod naj dobi švabske delavce tovarna v takih masah? Morebiti iz Althofena, kjer je tovarna prenehala in so delavci že zdavnaj odšli po svetu iskat službe in jo že tudi našli! Ali iz Donavice pri Ljubnem, kjer montanska družba sama krvavo potrebuje delavcev. In morda celo iz rajha? Tam jim že tako primanjkuje delavcev in se jih išče, ne pa da bi jih še mogli v Avstrijo pošiljati.

Torej tudi ta grožnja je prazna.

Preostaje nam torej še ena možnost in ta je, da bi polagoma vtihotapili v tovarno švabske delavce. Na to je tovarniško vodstvo že dolgo časa mislilo in hotelo tudi izpeljati. Znano vam je, delavci, da so se sprejemali delavci iz švabskih pokrajin, švabske narodnosti. In pod kakimi ugodnostmi so se sprejemali! Odkazovala so se jim najboljša mesta, boljše se jih je plačevalo kakor vas in vendar prihajali so — pa v kratkem zopet odhajali. Zakaj? Ker je Slovenec boljši, pridnejši in vestnejši delavec, miren, potrpežljiv in z manjšim zaslužkom zadovoljen, Švab pa len, predrzen, nesramen in revolucionarski. Vse to je tovarniškemu vodstvu in tudi g. akcijonerjem znano. Znano je tem gospodom, da dajajo akcijam lepše dividende slovenski žulji, kakor pa švabski postopači, kateri jim praznijo le žepe.

In tako se dajo izpodbiti vse neosnovane grožnje od strani tovarniškega vodstva.

Naše delavstvo naj se drži sedaj dela v tovarni kakor dosedaj, na političnem polju pa se naj ne da predpisovati od tovarne ničesar. Istotako je na Češkem. Tudi tam so nekatere tovarne v švabskih rokah, delavci pa so

če voč, boš vogn okol nosu. Kar boš dobiu za vogn, bo tvoje, boš mou za pirše.

Tga tud nočm; če nimate drujga, pa grem. Adijo! Dobr nej se majo, pa fejst nej se postjo ta velč tedn.

Sakrabošč, počak no. Kam se t nečtko mdi. Sej se še vohka uglhava, so m djau polej fajmoštr.

S te moče že nau nč kruha, sm djau jest nato èn sm jo votu podurhat.

Glih pr vrath me j pa Andumohar za kravatlč popokov in m je djau:

Počak no, če nauš počakov, te m tko z drego fignu, de se t bo kar po ced dol pobradl.

Jest sm jo pa votu le ubrat èn sm djau:

Pa ti uš mene, Ti mene že nkol. Kar pr gmah, če ne t bom tako prmazou, de uš kar tri sonce vidu.

Fajmoštr so pa takrat djau:

Gigr! no še an gvaš ga uš pa spiu, pa posluš me. Sej ta j dobr, le nč se ga nka na boj, sej nima kosti. Uš vidu, koko te bo grou.

Jest sm pa pograbu za tist bokau èn sm ga ruknu. Andumohar je pa že k men skoču, prjev za bokau èn djau:

zavedni Čehi in kažejo to povsod. In tovarne jim vsled tega nič ne morejo. Več izobrazbe, več zavednosti je našemu delavcu treba, treba je skupnega nastopa in tudi tu se bo nebo razjasnilo.

Kaj je z našo industrijo?

Piše slovenski delavec. Konec.

Prišel bi morda kdo sedaj z mislijo na dan: Bi že podvzeli svoja podjetja, toda nimamo svojih strokovno izobraženih delavcev. Odkod pa naj te vzamemo? Res, na prvi pogled bi marsikdo mislil, da je temu tako. V deželi sami jih imamo danes res bore malo, toda po širokem svetu jih je raztresenih dovolj slovenskih delavcev. Že samo v Avstriji jih je mnogo; okrog Ljubnega na Gornjem Štajerskem jih najdeš na stotine in ti so takorekoč mrtvi — za nas Slovence. Sami so danes še Slovenci, četudi mlačni, toda poženijo se in njih otroci so že — poturice. Ravno tako je raztrešenega po Nemčiji dovolj slovenskega delavstva in koliko ljudi odhaja dannadan v Ameriko, kjer najdejo navadno svoje delo v tovarnah. Ako bi zasnovali svoja domača podjetja, bi pač radi prišli vsi ti našinci nazaj v svoje kraje; danes morajo iti v tujino, ker jim domovina ne da zaslužka. Pa tudi izseljevanje bi ponehalo potem in ne imeli bi v tem pogledu tako slabih izkušenj kakor danes. Mi delavci pa bi v tem mogli računati tudi z vspešnimi organizacijami. Kam pa naj se danes obrnemo? Naj li bomo mejnarodni socialni demokratje? Da, če bi bili naši demokratje res mejnarodni, bi še šlo, toda razmere kažejo danes tako, da bolj, ko greš v ta tabor, tembolj zagaziš v nemški nacionalizem. Zato pa tudi danes pri nas Slovencih mi delavci še nismo oni faktor, katerega se kaj upošteva. Ako bi imeli zadostno število delavstva v deželi, združimo se lahko v mogočno vez, zasnujemo lahko na podlagi — narodnega demokra-

Gigr! an drujkat saj gvaš s špago prvež, de čvouk nau u skrbeh, de b t gvaš u gofvo zgínu.

Le nka se zame na boj, pa nase raj glej, sm mu zabrusu, Andumohar je pa odšou na lft.

Fajmoštr so pa djau:

Gigr! viš, če b vedu, de b se t ne fržmagal, b te za ta velč tedn pr kuharc udinou. Tkaj ma za opraut ta tedn, de se m revca kar smil. Pa tga tko vem, de nauš votu.

O ja, gospoud fajmoštr, s tm sm pa že kontent, sm djau.

Fajmoštr so pa djau:

Kuharc uš krance touku, cvebe, rozine, vamprle èn rožiče zberou, kure uš vahtou, de m mou kej za pirše dat, tuje peteline uš dam podiu, purmanam uš glave sekou, pa tko naprej. Same tače posve boš upravlou, k se gospodin vohka urajmajo. K t bo pa tga deva zmavkovo, uš pa proso špiču, ajd robé brusu, ovs prsekvvov, pa prazne mhove okol farovža valou, zvečer uš pa u gosposko drušno pršou, uš z mano pa z Andumoharjam za fržou duraka špilou, mavšlou al pa špano uleku, sam de mo ta frdaman

tizma in tedaj bi nas vpošteval tudi naš izobraženec.

Zasnуйте toraj podjetja, za delavce poskrbeli bomo svoje tovariše nazaj v domovino!

In končno preidem na ono polje, kjer smo Slovenci najmanj srečni, na vprašanje glede naših domačih — strokovno izobraženih voditeljev. Tudi svoje inženjerje imamo, v tujih tovarnah so si poiskali zaslužka. Te bi lahko poklicali v deželo in gotovo bi prišli. Bolj trda bi nam predla s trgovsko izobraženimi ljudmi. Če jih danes nimamo toliko, je temu kriva naša vlada, katera nam zapira pot do višje izobrazbe, kriva je pa tudi naša — malomarnost. Toda temu se da od pomoči. Zahtevajmo vsi svoje trgovske šole, otesimo se pa tudi nazorov, da je samo duhovnik „gospod“ in pa c. kr. uradnik. Da bi naši kmetijski ljudje pošiljali svoje sinove bolj v trgovske šole in realke ter jim že v mlada srca cepili veselje do teh strok, koliko bi se lahkoboljšalo! Vcepiti je pa treba tudi našim ljudem zdrave nazore, seznaniti jih je treba s tem, da nudi ravno industrija in trgovina jako hvaležno polje, da se po tej poti pride najprej do imetja in tudi na tem polju se bo obrnilo na boljše.

Pri koncu sem. Zadnji, prav skrajni čas je že, da se tudi na industrijskem polju kaj podvzame. Najlepši predpogoji za to se nam nudijo. Saj s tem koristimo Slovenci samemu sebi in svojemu narodu največ, s tem ga postavimo na gospodarskem polju na lastne noge. S tem se najvspešneje branimo proti tujemu navalu. Če gremo na delo, izginil bo tujec z našega ozemlja, če pa bomo še nadalje spali, vtihotapil se bo tujec v kraje, kjer gospodujemo danes še mi, in naš rod izpodrinil. Zato na delo!

dougčas fental, k me ceu dan tko presnet matra. Kokr viš, boš ti skoz mojo dobro volo čez pražnče grozn naprej pršou, k nauš nč mu, kokr ta velč farovšč muc. Na to vižo uš pa tud pr ldeh spet u rešpekt pršou, k se bo s tm po ta druj plat davu celm Jesenicam en nh prebivavcam zastopt, de s ti moja ta desna roka en de te jest glih zlo obrajtam.

Jest sm, kokr sm glih prej počvekou, ta fajmoštrov dinst s ta levo en ta desno roko pograbu, se pr fajmoštru, kokr se šika pr nobl ldeh, poslovu en tko šnajdk preče dom odmašerou, kokr de b mou drenou kou u hrbtu. Tko sm biu dobre vole pa korajžen, de b biu ceu svet za uh kofu, če b me biu štenkou.

In od tga cajta naprej, k so me fajmoštr za sojga pedentarja napraul, se ndva spet tko obrajtava, de b narraj druj drujga od same lbezn požrva.

K so m fajmoštr po kuharc gvas posval, de morm prec službo nastopt, mam še glih tkaj mau cajta. drag moj sofaran, de vam za pražnče en pirše vošm, de b se saj na pou tkaj fajm mel, kokr sem jest u farouž mou.

Dopisi.

Z Dovjega. (Za pirhe.) Dobesedno kakor nam piše Janez Dovžan z Dovjega. — Sedaj smo imeli jako hudo zimo. Veliko snega, pa vse glih jo je sneg jev pobirati proti Triglavu. Nastala je jako zlahтна pomlad, katere se kmetič srčno veseli. Jela je travca rasti, treba nam bo konjičke in ovčice pasti. Pregovor pravi: Veliko veselje se izpreobrne v žalost, žalost v veselje. Tudi naše veselje radi krasne in težko pričakovane spomladi se bo prvega maja izpreobrnilo v veliko žalost. Celi gorenjski strani je znano, da imamo pri nas samo skale in hribe, pa vse glih foušarija ne prepušča, našim naprejpostavljenim, da bi pustili nedolžno živalico se pasti ter se slabih pašnikov veseliti. Potrpimo, saj ne bode vedno trpelo. Kdo je vzrok, da trpi naša nedolžna živalica: naš gospod Burgermeister, kajzarjev Tone, ki domače davkoplačevalce odira, Nemca pa podpira.

— Jako dobra duša je naš župan Anton Smolej. Ako ga pride prosit sosed-prijatelj ali sorodnik, vseeno ne doseže pri njem nobene milosti. Ako ga le nadleguje in še dalje prosi, ako je v hudih potrebah, odgovori naš Burgermeister z molčanjem, vstane z uradnega stolca, vzame klobuk in coklje, gre v štalo in pusti ubogega prosilca stati v sobi. Kadar pa pride hajlovec spitzmunderle, potrka na vrata ter vstopi s pozdravom: Guten Morgen, Herr Bürgermeister! Wie steht das werte Befinden? — tedaj doseže vse od njega. Naš župan dela vse le za tovarno, na vseh straneh jo na vse mogoče podpira, ubogega kmeta soseda pa odira. Ima kmet košček lesa na občinskem svetu — kazen; ako vidi ovce se pasti — kazen. Mi neumni kmetje pa nismo mogli tega dolgo pogruntati, zakaj naš gospod župan vse kmete sovraži, Nemca pa časti.

Seveda kmet je kmet, ako ga v židano obleko oblečeš, pa bode le kmet. Naš župan gospod Toni Smolej je pa toliko od nas bolj izobražen, da bolj zastopi maniro. Seveda, kakor sem že omenil, če pride Nemeč in ga lepo počasti, to je boljše kakor bi ga z najboljšim špehom namazal. Pregovor pravi: Lepa beseda, lepo mesto najde, kar je tudi resnica. Seveda mi ubogi dovški kmetje pa hodimo le po domače k gospodu županu.

Kdo si bo pa to mislil, da so naš gospod župan tako čistilakomni — pasla sva skupaj krave, koze in ovce, podal sem mu že večkrat košček kruha. Kdo bi se pa to mislil, da morem sedaj na vrata trkati, klobuk dol vzeti in pred gospodom županom abtaht stati. Več prihodnjič.

Iz Mojstrane. Vsem faranom in davkoplačevalcem uljudno naznanjamo, da se pri nas razširja skoro neverjetna vest, da se bo gospodična Mimi poročila z jeseniškim gigrlom. Čestitamo!

Z Javornika. Naš lačen fajmošter Košir je naredil za pirhe zopet dober „kšeft“. Pred par dnevi so umrli dvojčki nekega tukajšnjega prav ubogega delavca, ki ima povrh tega še osem otrok. Fajmošter Košir jih je pustil položiti oba v eno rakev ter pokopati v en grob. Zračunal pa je kar dva ogleda in dva pogreba. Tako odirajo nas uboge delavce naši dušni pastirji. Saj jim ni nič

za dušni blagor svojih ovčic, nego samo za njihovo volno. Kristus pa je rekel: „Pasi moje ovce!“ ne pa — striži moje ovce!

Novičar.

Vesele velikonočne praznike želimo vsem cenj. dopisnikom, naročnikom in prijateljem našega lista.

Občinski odbor je imel v nedeljo, 16. t. m. svojo redno občinsko sejo. Od 24 občinskih odbornikov jih je došlo k seji 16. Seja je bila torej sklepčna. Na dnevnem redu so bile sledeče točke:

1.) Predložitev občinskih računov za leto 1904. Župan naznanil občinskemu odboru o dohodkih in troških posameznih podobčin in skupne občine Jesenice, kakor tudi ubožnega zaklada. Nato se voli odsek, ki naj pregleda vse račune. V tem odseku so gg: Anton Trevn, Josip Markež, Emil Guštin, Karol Višnar, Josip Wilfan, Andrej Noč, Franc Razinger in Jakob Žerjav.

2.) Zaradi podelitve tiskarniške koncesije g. Iv. Pr. Lampreta, tiskarnarja v Kranju ter „Katoliškega tiskovnega društva“ v Ljubljani (zastopane po g. dr. Ivanu Šušteršiču, odvetniku v Ljubljani). Po daljšem razgovoru se sklene sledeče: Občinski odbor na Jesenicah smatra kot potrebno za sedaj, še bolj pa za bližnjo bodočnost, da se ustanovi tiskarna na Jesenicah. Ker pa prosi za tako naš gorenjski rojak, g. Iv. Pr. Lampret iz Kranja, ki je že več let v trajni zvezi z domačega večino odjemalcev v radovljiškem okraju, osobito pa na Jesenicah, se izreče odbor trga Jesenice soglasno, da se podeli ta koncesija g. Iv. Pr. Lampretu, tiskarnarju v Kranju. Temu nasproti se pa občinski odbor soglasno izreče proti podelitvi take koncesije „Katoliškemu tiskovnemu društvu“ v Ljubljani, to pa zato, ker ima to društvo že itak tri take koncesije in je na Jesenicah kakor tudi domačega v celem radovljiškem okraju nepoznano, in ker bi se v tem, če bi se koncesija podelila temu tujemu društvu, v gmotnem oziru ugonobilo domačega tiskarnarja g. Lampreta v Kranju, ki je obenem rodbinski oče ter ima skrbeti za več nepreskrbljenih otrok.

3.) Zaradi podelitve, oziroma prenosa gostilniške koncesije Martina Putschögelna na Savi na ime njegovega naslednika Petra Rozmana na Savi št. 128, se z 9 proti 6 glasovi sklene, da naj se dovoli prenos te koncesije na ime prosilca Petra Rozmana, in sicer z omejitvijo fla § 16 črke a), b), c) in f) obrt. reda.

4.) Zaradi prošnje g. Frana Valjavca na Jesenicah za podelitev koncesije za kavarno na Jesenicah št. 110 se enoglasno sklene, da naj se mu podeli zaprosena koncesija, vendar le z omejitvijo na črki f) in g) § 16 obrtnega reda, nadalje prošnja za podelitev dovoljenja za točenje vina in piva, črka c) § 16 obrtnega reda, se pa z 13 proti 2 glasovom odkloni.

5.) Glede poprave cerkvenih stopnic se sklene, naj se napravijo spodnje stopnice, vodeče v cerkev na Jesenicah, nove iz cementa, zgornje naj se pa popravijo. Cementa za nove stopnice naj preskrbi občina, delo pa odda potom javne licitacije.

6.) Zaradi regulacije stavbišč na Jesenicah in Savi se za enkrat ne ukrene ničesar, ker pridejo itak od c. kr. deželne vlade tehnični izvedenci in se bo potem ta zadeva uredila.

7.) Magdaleni Rekel na Jesenicah se dovoli 10 K mesečne podpore.

8.) Zaradi potoka Ribjeka se sklene, naj se najame tehnični izvedenec, ki bo v tehničnem pogledu preiskal celo zadevo, izpopolnil pa tozadevne načrte.

9.) Glede uredbe užitninskih in gospodarskih pravic na parcelah št. 399/12, 400/1 in 404/12 katastralne občine Hrušica in 444/1 izjavi občinski odbor, da so te parcele skupna last upravičenih posestnikov ter naj se sestavi natančni imenik teh.

10.) Protest prostovoljnega gasilnega društva na Jesenicah glede odvzeta vode se vzame na znanje ter priklopi tozadevnim spisom.

11.) Splošni nasveti: a) Odbornik gosp. Matija Kobentar predlaga, naj se prizna Simonu Rabiču s Hrušice kaka podpora. Občinski odbor je pa mnenja, da naj zanj skrbi njegov sin Lovrenc, kar se mu naj naroči. — b) Na predlog odbornika gosp. Krašovica se sklene napraviti prošnja na pristojno mesto, da se bodo avize in drugo dobivale v skladišni pisarni novega koldvora. — c) Na predlog odbornika gosp. Schreya se sklene napraviti vloga na gradbeno ravnateljstvo c. kr. državnih železnic na Dunaju radi nove, k skladišču vodeče ceste, ker je prestirna in nima zidanih kanalov.

Konečno izraža občinski odbor svoje ogorčenje nad škandaloznim vedenjem glasila „Slovenec“ ob priliki zadnjih dogodkov, osobito tudi one tiskovine g. župnika Zabukovca: „Svojim župljanom!“ Z vso odločnostjo protestira proti sumničenju odbornikov v očeh ljudstva od strani domače duhovščine glede — nesramne hiše.

Ustanovni shod podružnice sv. Cirila in Metoda se je vršil ob nepričakovano mnogobrojni udeležbi v nedeljo 16. t. m. ob 4. uri popoldne v gostilni g. K. Višnarja. Shodu je predsedoval g. E. Guštin. V kratkih besedah omenja g. Fran Fabinc pomen te nove podružnice ter povdarja, da to delovanje ni naperjeno proti Savi in Savčanom, ker mi moramo iz vsega srca privoščiti tovarniškemu delavstvu otroški vrtec na Savi. Vendar je za jese-niške otroke ondotni vrtec preoddaljen, zato naj bo glavni namen ondotne podružnice, da izposluje ustanovitev vrta na Jesenicah. K novi podružnici se je vpisalo okrog 50 članov. V odbor so bili voljeni: gg. dr. F. Kogej, predsednik; Ivan Legat, podpredsednik; Fran Fabinc, tajnik; Lovro Humer, blagajnik; Emil Guštin, Jakob Mesar in Štefan Lazar, odborniki. Predsednik shoda g. E. Guštin se koncem še najsrčneje zahvali za tako mnogoštevilno udeležbo ter zaključil zborovanje.

Jeseniška občina bo zaslovela preko mej slovenskega ozemlja že samo radi patentov na „odprta pisma“ in „poslane“, katere prinaša vsako soboto „Slovenec“. Pred kratkim je imel župnik Zabukovec prav otroško veselje nad tem, če se je njegovo ime blestelo v „Slovencu“, sedaj pa je stopil na njegovo mesto Peter Rozman, kateri hoče menda na ta način delati reklamo za svojo „oštarijo“.

Sekundirati pa je začel Petru mali Pongrac — naj oprostite cenj. čitatelji — za Pongratza se piše ta človek. Če ima kdo kako korespondenco žnjim, naj ne pozabiti pisati Pongratz, ker drugače bi se znalo pripetiti, da bi pismo zavrnil pod pretvezo, da ni na njega naslovljeno.

Pri vseh noticah, katere se skujejo v Zabretovi kovačnici s pomočjo Petra, Tončka in Komp., ne moli samo klerikalno-nemška zveza, marveč se tudi opaža skozinsko, da se tem možakarjem pri pravnih zadevah marsikaj „kravžla“ in da imajo jako zmedene nazore. Ne samo o zasebno- in javno-pravnih zadevah, nego tudi o kazensko-pravnih zadevah nimajo pravega pojma. Zato se tudi prav nič ne čudimo, ako se posmehuje njih nevednosti celi slovenski svet.

Kot dobri prijatelji bi nasvetovali tem gospodom, naj bi z ozirom na ta dejstva opustili razlaganje naših zakonov. Kapelan Zabret bi nam bolj ustregel, če bi spisal poučno knjigo o mlinarjih, Pongracu bi bili hvaležni, če bi razpravljal o knjigovodstvu, Rozmanu pa, ako bi nas poučeval o dobri vinski kapljici.

Naše uredništvo si dovoljuje prečastitemu gosp. tovarniškemu uradniku Antonu Pongratzu na njegovo „Odprto pismo“ z meseca aprila 1905, objavljenem v „Slovencu“ dne 15. aprila 1905, odgovoriti naslednje: Svoje notice glede Vaše osebe vzdržujemo v polni meri in imamo tudi dokaze za to v rokah. Če pa hočete, vam navedemo te priče, poslužite se pravne poti; na razpolago vam je porotno sodišče. Mi se razprave pred poroto ne bojimo prav nič, ker smo uverjeni, da se nam bo dokaz resnice popolnoma posrečil. Več nam menda ni treba odgovarjati. Torej na svidenje pri Filipih!

Čudne nazore o časti in žaljenju ima vsekako Pongrac. O „Jeseniški Straži“ pravi, da ga niti razžaliti ne more. Ta je pa res lepa! Nam se pa dozdeva, da g. Pongrac zakriva pod plaščem „ugleda“ strah pred poroto.

Svoje dni, pa ni še tako dolgo od tega vlačilo se je po „Slovencu“ Pongraca skoraj dannadan in se ga „peljalo“ tako močno, da mu niso zlikali samo spodnje in zgornje obleke, marveč še celo lase na glavi in vendar Pongrac še s prstom zmignil ni. Njegova koža je bila tedaj pač popolnoma neobčutna. Do danes je postal že bolj tankočuten, počastil nas je kar s „poslanim odprtim pismom“.

Kaj sledi iz tega? Odgovor na to ne bo pretežak. V Pongračevih očeh vsaj uživa „Jeseniška Straža“ več ugleda, kakor pa „Slovenec“, to nam je potrdil g. blagajnik s svojim „poslanim“, kajti „Slovenec“ niti toliko ni vplival na njegove živce, da bi se mu zljubilo kdaj odgovarjati. Torej govori Pongrac v svojem „poslanem“ proti svojemu prepričanju.

Dalje pa sledi iz „Poslanih“, katere pošilja Pongrac v „Slovenca“, da poganja klerikalno-nemška zveza na Jesenicah vedno lepše cvetje. Sedaj je „Slovenec“ že popolnoma v službi Lukmana, odnosno njegovih agitatorjev. Živio, Lukmanovi podrepniki!

Še poslušajte, kaj pravi Pongrac v svojem „Poslanem“. „Neumevno se mi zdi, da se vi samo za mojo stranko brigate, in

mislite, da bomo mi spali, ko vi žanjete. Nikoli in nikoli ne, z vsemi dovoljenimi sredstvi bodem še nadalje deloval, da rešimo pred pogubo savsko stranko“. Pod to „savsko stranko“, ki jo ima v mislih blagajnik Pongrac razumeva pri nas vsakdo Lukmanovo, torej nemškutarsko stranko. In Pongrac je tudi Lukmanov, torej nemškutarski agitator. „Slovenec“ pa prinaša s pravo slastjo in zadoščenjem ta nemškutarska „Poslana“. Ali ni torej postal „Slovenec“ glasilo klerikalno-nemške zveze na Jesenicah?

Proč z vsemi malenkostnimi oziri in predsodki in naprej v brezobzirni boj zoper sovražnike in izdajalce, pravi na drugem mestu isti „Slovenec“. Diktira nam torej sam geslo, katerega naj se poslužujemo napram njemu samemu.

Gosp. Pongracu svetujemo, da vrže v koš svojo mastno službo nemškutarskega agitatorja, ker drugače se mu zna res enkrat pripetiti, da postane nesrečna žrtva tega poklica in nikar naj si ne zida gradov v oblake in si šteje v čast, če mu bode zopet priložnost dana — delovati proti svoji majki Sloveniji.

Meseca aprila sta izdala Pongrac in Rozman „Poslane“, seveda brez natančnega datuma. Aprilovo vreme je nestanovitno, istotako sta pa tudi nestanovitna ta dva možakarja v svojih političnih nazorih. No, pa najbržje je to le slučaj!

Poroča se nam od zaupne strani, da hoče na spomlad Peter preleviti svojo politično barvo. Seveda, gadje se na pomlad tudi levijo. In zakaj bi se ne povračali nazaj k prirodi!

Peter Rozman, na Savi znan tudi pod imenom Šimnovčev Peter, je včasih tudi jako čudnih nazorov. Čudno se mu zdi, da z amore človek postati iz tesarskega pomočnika dobro situiran posestnik in obenem tudi občinski odbornik. Temu svojemu začudenju daje duška v svojem „Poslanem“.

Nam se pa tudi čudno zdi, kako more iti Peter Rozman pri svoji strastni strankarski agitaciji zaiti tako daleč, da naščuva celo sina proti očetu in s tem škoduje največ sinu. Vsakemu je danes na Savi že znano, da je on pripravil Janeza Mencingerja ml. do tega, da je ta šel do sodišča in tam zahteval varuštvo za svojega očeta. Danes nam pa kar nakrat priznava, da si je gosp. Janez Mencinger st. z žuljavimi rokami, z razumnim in varčnim gospodarstvom postavil svoj dom. Nam se smili le Janez Mencinger ml., ker je šel na te limance. Pomislil pač ni, kaj s tem svojim korakom tvega, vedel ni, da je tako sramotilno proti svojemu očetu nastopil, da bi ga ta vsled tega lahko razdedinil. Prepričani smo sicer, da bo oče svojemu sinu ta korak odpustil, vendar pa navajamo ta slučaj kot svarilo za druge.

Pomilovati pa moramo tudi Petra Rozmana, da pri svoji starosti ne razločuje, kdaj ga kdo „vleče“ in kdaj ne. On pravi v svojem „Poslanem“, da mu je g. Mencinger pred pričami povedal, da je bil v hlevu zaprt. Rozman Maticeljna že dolgo časa pozna in zato se nam prav čudno zdi, da do danes Peter tega še ni vedel, da je gosp. Mencinger šaljiv mož. Kolikor smo poizvedeli, bo gosp. Mencinger z Rozmanom na drugem mestu obračunal, zato se

v druge stvari ne spuščamo. Pribiti pa moramo danes samo dejstvo, da ima tudi Peter lahko smolo in naj že igra Smolarja ali ne.

Jeseniški „Sokol“ je napravil v nedeljo 16. t. m. svoj pešizlet na Bled, katerega se je udeležil tudi „Sokol“ iz Kranja. Pri neprisiljeni bratovski zabavi so bili naši „Sokoli“ pohvaljeni kot najboljši pevci.

Oblasti opozarjamo na novo cesto, ki pelje od Ferjana proti staremu kolodvoru. Čez cesto vozijo vagoni polni kamenja, a na križišču ni nikake varnostne naprave ter se je vsak trenotek bati, da se kdo ponesreči.

„Jeseniški Sokol“ namerava sezidati začasno areno ter zapustiti telovadnico pri gosp. Ferjanu. Čujemo, da bo gosp. Ferjan podržal telovadnico in sezidal večji salon.

Osem odbornikov s Save je v občinskem odboru in le sedem z Jesenic, drugi so pa s Planine in Hrušice. Zakaj torej pravite, Rozman, da ima Sava premalo zastopnikov in da hočejo vse imeti Jeseničani? Ali ni Sava številnejše zastopana v obč. odboru, kakor pa Jesenice? Kdor ima oči, sedaj lahko vidi, kaj imajo tisti ljudje, ki delajo razpor med Jesenicami in Savo, skrajno podle namene. Njim ne zadostuje primerno zastopstvo, oni hočejo imeti nemško premoč. Zdaj vas poznamo — izdajice!

Na „Slovenčev“ odgovor, ki se nam je že pred dolgo časa obljubil, vsak dan zaman pričakujemo. Gospodje so najbrže pozabili, da obljuba dolg dela. Nekateri naši somišljeniki so bili že tedaj mnenja, da to obljubljeno dete ne bo zagledalo luči tega sveta in da je „Slovenec“ beležil svojo časnikarsko dolžnost s tem, da je dotični članek vrgel v koš, ker si ni upal žnjim na dan, kajti preveč bi se bil pred celim svetom osmešil žnjim. Poizkusil je že tedaj s senzacijami, razkriti je hotel novo zvezo, toda pri tem razkritju je zagazil sam še bolj na napačna pota. — Predbacival nam je tedaj hinavstvo in bogsigavedi kake lepe lastnosti še. Danes pribijemo mi lahko samo dejstvo, da si vse te lepe lastnosti zapiše lahko sam za ušesa in da je posebno, kar se Jesenic tiče, postopal zadnji čas tako, kakor mačeha s pastorko. — Nam je pač bore malo za „Slovenčeve“ napade, niti zmenimo se ne zanje, saj so vse vesti že kar od začetka stavljene na napačno podlago. Ker do danes še nismo dobili odgovora od „Slovenca“ in ker pri nas velja rek, da, kdor molči, že s tem priznava, da se strinja s kakim početjem, nam ne more nihče šteti v zlo, če trdimo, da se možakarji okoli „Slovenca“ strinjajo z izdajalskim postopanjem njihovih pajdašev na Jesenicah. To enkrat velja. Zato se Vam ni treba šopiriti pri nas z narodnostjo, katere se poslužujete le, da slepite ljudstvo. In potem taki ljudje še zahtevajo, da bi se hodilo okoli njih v rokavicah, ko vendar zaslužijo najhujšega grajanja. Da, prav z bičem se mora iti nad take ljudi, ki izdajajo svoj narod iz sebičnih, strankarskih namenov, objestnemu tujcu, ki delajo na to, da bi se šopiril na naših lepih Jesenicah, po naši lepi Gorenjski predrzen Švab. In najhujše pri vsem tem je še to, da delajo to pod plaščem vere, da hočejo svoje izdajalsko postopanje zakriti z vero. Naše ljudstvo je sicer verno, toda pri tem je Gorenjec toliko razsoden, da zna

razločevati verske od posvetnih stvari. — Že danes se slišijo pogosto glasovi, ki obsojajo to postopanje, pa porajali se bodo dan zadnevom močnejše. In kdo bo to zakrivil. Mi gotovo ne, pač pa oni, ki dajejo povod temu zgražanju.

Slovenski mameluki v deželnem šolskem svetu.

Deželni šolski svet je v svoji zadnji seji zavrnil predlog glede skupne slovenske šole na Jesenicah in se odločil za ločitev šol v jeseniško in savsko. Tega pač ni nihče pričakoval in gotovo ta vest preseneti vsakega zavednega Slovenca. Kolikor smo mogli poizvedeti, so **glasovali** za skupno slovensko šolo sledeči gospodje: Dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, dr. Josip Lesar, Anton Kržič in dr. Ivan Tavčar. **Proti predlogu** pa so glasovali vsi ostali člani deželnega šolskega sveta, torej tudi slovenska šolska nadzornika Franc Hubad in Franc Levec ter slovenski nadučitelj Janez Pezdich. V slučaju pa, da eden od teh ni glasoval, ga zadene ista krivda, kakor če je proti glasoval. Razume se, da so bili proti skupni šoli vsi švabski zastopniki vlade, in da se je tem pridružil grof Barbo. Jako značilno, pa tudi jako žalostno je to glasovanje in meče čudno luč na razmere, ki vladajo pri naših uradih. Oni možje, ki obešajo svoje slovenstvo na veliki zvon, so pri tem velevažnem vprašanju za našo občino — in ne samo za našo občino, nego tudi za celo Gorenjsko — iz sebičnih ozirov glasovali v prid Nemcev — **na škodo Slovencev**. Istotako, kakor nam, je znano tem možakarjem, kolike važnosti so šole, istotako kakor mi vedo, da postane šola na Savi prej ali slej **popolnoma nemška**, istotako, kakor nam, jim je znano, da se najvspešneje branimo proti nemškemu navalu, **ako imamo skupno slovensko šolo**, kot šolnikom bi jim moralo biti to znano in vendar so v nadi, da jim preskrbita Lukman in baron Švegelj zaslužne križce, glasovali z Nemci. Proketo žalostno za nas to! Ali nam najodličnejši možje pomagajo, kadar bi jih najbolj potrebovali, ali pa postanejo izdajice — hlapci tujcev. Tem razmeram bomo posvetili v prihodnji številki večjo pozornost in si pridržujemo obširnejša poročila.

M. Vidic
zdelovalec sodavice, malinovega soka in pokalic (kraherl)

v Lescah na Gorenjskem
priporoča svoje izdelke. 29—1

Postrežba točna. Cene nizke.

lali 2 učenca

za pleskarsko in črkoslikarsko obrt se sprejme. — Plača prvo leto 40 vin., drugo in tretje leto 1 K na dan.

J. Bricelj, pleskarski mojster
Jesenice (Gorenjsko).

26—2

Svarilo.

Svarim vsakogar, naj ne dá moji ženi **Mini Peternelj, roj. Branc**, učesar na upanje, ker jaz nisem plačnik za dolgove, katere bo napravila. 28—2

Franc Peternelj, p. d. Brk
posestnik na Hrušici št. 13.

Prostovoljno se prodaja

na Savi pri Jesenicah v bližini tovarne novo sezidana

hiša

z vsemi pritliklinami.

Poslopje je 15 metrov dolgo in 10 široko ter ima 10 sob in dve kleti. Poleg hiše je 13 metrov dolga in 5 metrov široka drvarnica.

Ceno in druge pogoje pove **Janez Mencinger** st., posestnik na Savi, št. 109 pošta Jesenice. 24—3

Imam v kleti

23—8

več sto hektolitrov

pristnega belega in črnega vina, nekaj fine rakije in brinovca ter namiznega olja lastnega izdelka.

Vse solidno postavljeno tudi v moji posodi na tukajšnji državni kolodvor po primerno nizki ceni.

Ivan Pujman

posestnik in trgovec, Vodnjan-Dignano (Istra).

Poskusite! Vzorek dragovoljno!
Vydrova žitna kava
Poštna 5 kg. pošiljka
!! 4 K 50 h franko !!
„DOMACI PRIJATELJ“
vsem odjemalcem zastoj
pošiljani mesečn.k.
Vydrova tovarna žitne
kave Praga-VIII.

Naprodaj je 40 centov

sená.

Več pove **Luka Bizjak**, lesni trgovec in posestnik na Jesenicah (Gorenjsko). 25—2

Krojaški salon za gospode

Ivan Magdič

Ljubljana, Stari trg št. 8

Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po najnovejših žurnalih iz najmodernejšega in najboljšega tuzemskega in inozemskega blaga. 4-18

Uniformiranje in zaloga potrebščin za Sokole.

HOTEL „ILIRIJA“

16-16

Ljubljana

Kolodvorske ulice št. 22

3 minute od južnega kolodvora.

Shajališče vseh Gorenjcev.

Udobni restavracijski prostori, moderno urejena kavarna z dvema najnovejšima biljardoma ameriškega sistema, lepo, nanovo urejene sobe za prenočevanje. — Kopalne sobe v hiši. — Točijo se najboljša štajerska naravna vina, pristni dolenski cviček iz Gadove peči, kakor tudi priljubljen hrvaški pelinkovec. — Izborna kuhinja. **Postrežba točna. Cene nizke.**

Za mnogobrojen obisk prosi spoštovanjem

Fric Novak.

Kaj je

SEYDLIN?

Priznana najboljša, po najnovejših izkušnjah higijene sestavljena in večkrat odlikovana kozmetična

ustna voda.

Dobiva se pri g. A. Trevnu in gospej Jeriči Morič.

Izdelovalec: O. Seydl, Ljubljana, Špi-talske ulice 7. 3-17

Mavricij Smolej

urar na Jesenicah
priporoča svojo veliko zalogo
vsakovrstnih ur
kakor žepnih, stenskih ur in budilk, verižic, prstanov, uhanov i. t. d., dalje zlatnine in srebrnine od najfinejše do navadne.

Sprejme tudi popravila, katera izvršuje natančno in točno po zelo nizkih cenah. 6-19

Josip Bricelj

pleskar na Jesenicah št. 6

se priporoča slavnemu občinstvu za vsa
v pleskarsko stroko
spadajoča dela, katera izvršuje hitro in po nizkih cenah. 5-17

Izdeluje tudi napise na grbe, zid i. t. d.

Postrežba točna!

Pivovarna G. Auer-jevih dedičev

v Ljubljani

Wolfve ulice št. 12

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izborno marčno in na bavarski način varjeno pivo.

Pivo se oddaja v sodcih in zabojih.

Zaloge: v Kranju, Idriji, Dobrépoljah, na Robu, v Mokronogu, Metliki, Vačah, Polhovem gradu, na Igu, na Dobrovi, v Št. Vidu na Dolenskem, v Mirni, v Podbrdu in na Grahovem (Goriško) in v Podgradu (Istra).

Ustanovljena leta 1854.

Tvrdba je bila v letu 1904 v Parizu in v Londonu odlikovana z najvišjim odlikovanjem, namreč z „grand prix“, častnim križcem in zlato kolajno.

9-17

Gostilna Jakob Mesar

na Jesenicah št. 100

tik državne železnice in v neposredni bližini novega kolodvora se priporoča sl. občinstvu na Jesenicah in z okolice. Toči raznovrstna najboljša domača pristna vina in neprekosljivo Gössovo ter Kernovo pivo. Tu se dobe vedno topla in mrzla jedila ter vsak čas izboren čaj in dobra kava po najnižjih cenah. Na razpolago ima udobne prostore. Postrežba točna. Za mnogobrojen obisk se prav toplo priporoča

Jakob Mesar.

Melh. Brenc

ključavničarski in kleparski mojster na Jesenicah

se priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela in naročila. Popravila in zunanja naročila točno in po nizkih cenah. Obenem priporoča slavnemu občinstvu svojo

trgovino s kuhinjskim orodjem, železnino i. t. d. 11-18

